

hidtil supplerer – supplerer – det multilaterale spor, ikke mindst fordi Europa nu er i den situation, at Europa ikke har en eneste frihandelsaftale i Asien, hvor en stor del af den globale vækst skabes i disse år, og hvor mange af de lande, vi konkurrerer med, arbejder særdeles aktivt for bedre handelsvilkår.

Kl. 15.20

Lad mig nævne USA og Kina, som begge systematisk arbejder på at skabe et net af handelsaftaler i Asien på regionalt niveau, bl.a. i APEC, og det fremgik klart af weekendens topmøde i Vietnam, at målet er yderligere liberalisering både for investeringer og varer.

Bilateralt er USA langt i forhandlinger med bl.a. Sydkorea og Thailand. For Kinas vedkommende forhandles der med bl.a. ASEAN-landene og Australien, sidstnævnte om en bred aftale omfattende også tjenesteydelser og investeringer af offentlige indkøb.

Regeringens offensive handelsministerstrategi indeholder altså tre spor: det multilaterale spor, som fokuserer på en positiv afslutning af Doharunden og mulighederne for at styrke WTO på længere sigt; det bilaterale regionale spor, som undersøger, hvilke markeder og sektorer der er særlig interessante for dansk erhvervsliv; og endelig virksomhedssporet, som ser på de handelsbarrierer, danske virksomheder møder især på vækstmarkederne, ikke mindst i Asien.

Dermed er det umiddelbare fokus meget lig Kommissionens i »Global Europe«, hvor der lægges op til snarlige forhandlinger med bl.a. Sydkorea, ASEAN-landene og Indien samt færdiggørelse af forhandlingerne med bl.a. Gulf Cooperation Council.

Handelsliberalisering skaber velfærd for både Danmark og vores samhandelspartnere, herunder udviklingslandene, som skal hjælpes med handelsrelateret bistand. Ved at sikre dansk konkurrenceevne og vækst skaber vi grundlaget for at føre en aktiv politik over for udviklingslandene.

Med disse ord vil jeg så bede formanden give ordet videre til ministeren for udviklingsbistand.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til udenrigsministeren. Der er ikke plads til to ministre på den samme talerstol. Ministeren for udviklingsbistand.

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Udenrigsministeren har netop redegjort for Danmarks og EU's handelspolitiske linje, og jeg vil nu redegøre for regeringens særlige indsats for at styrke udviklingslandenes handelsvilkår. Her er der naturligvis et tæt samspil mellem regeringens handels- og udviklingspolitik.

Regeringens udgangspunkt er ganske klart. Vi ser friere handel som helt afgørende for, at udviklingslandene kan opnå de fulde gevinster ved globaliseringen. Gennem de seneste årtier har vi været vidner til, hvordan flere asiatiske lande har formået at bruge handel som et effektivt redskab til at løfte mange hundrede millioner mennesker ud af fattigdom. Men ikke alle udviklingslande har fået de samme gevinster. Mange udviklingslande, særlig i Afrika, er endnu ikke koblet på globaliseringen.

Vi ved ifølge Verdensbankens beregninger, at vi kan løfte 140 millioner mennesker ud af fattigdom ved en friere handel, vel at mærke inden 2015, og vi ved også, at halvdelen af disse 140 millioner mennesker vil være fra Afrika, for talene taler desværre deres alt for tydelige sprog. I dag har de ca. 700 millioner afrikanere syd for Sahara en mindre andel af verdens samlede eksport end Belgien med sine blot 10 millioner indbyggere. Det er et billede, som vi ikke kan acceptere, og her vil regeringen naturligvis stå ved sit ansvar.

Men lad mig samtidig sige, at meget af ansvaret for udviklingslandenes manglende integration i verdensøkonomien jo ligger hos dem selv. Det private erhvervsliv trives nu engang bedst, hvor der er god regeringsførelse og et stabilt retsligt grundlag. For mange udviklingslande er det derfor helt afgørende, at de selv gennemfører de nødvendige økonomiske, politiske og retslige reformer. Kun herigennem vil de kunne opnå de fulde gevinster ved en styrket markedsadgang.

Regeringen vil aktivt hjælpe udviklingslande, som har en stærk vilje til udvikling. For at understøtte udviklingslandenes bestræbelser vil jeg her i dag fremhæve to områder, hvor vi påtager os et helt særligt ansvar. Det drejer sig om sikringen af markedsadgang, og det drejer sig om handelsrelateret bistand.

Lad mig starte med markedsadgang, hvor regeringens mål er, at alle fattige lande i Afrika syd for Sahara bliver tilbudt told- og kvotefri markedsadgang. Her førte EU en med sit »Alt undtagen våben«-initiativ, da industrilandene i